

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

توسط: آنتون جنترن
فرستنده: نسترن نصرتی
۰۸ نومبر ۲۰۲۲

سخنرانی گیزی و درخواست خروج از ناتو و صلح فوری

گابریله گیزی: شتاین مایر باید همکاری با روسیه را بیاموزد

Screenshot: Odysee / InfraRot

راهپیمائی صلح روز شنبه گذشته (دیروز) در برلین برگزار شد. شرکت کنندگان خواستار خروج المان از ناتو، بی طرفی و توقف تحویل تسلیحات به اوکراین شدند. تنها حدود ۱۰۰۰ نفر در این مراسم شرکت کردند، علی رغم مشارکت افراد معروف در آن، تعداد شرکت کنندگان کمتر از انتظار بود.

گیزی سخنران اصلی است. البته نه گرگور، در ضمن گرگور تغییر جنسیت هم نداده است. او هنوز یک مرد است، اما در راهپیمائی های صلح، به ویژه در راهپیمائی های با روسیه روابطی منطقی و حسنه دارند مدت هاست آفتابی نشده است.

گابریله گیزی خواهر گرگور است. در زمینه دیدگاه های سیاسی دنیائی خواهر و برادر را از هم جدا می کند. هوا رو به تاریکی بود که – با توجه به جدی بودن وضعیت – تظاهرات بسیار کوچک که شامل حدود ۱۰۰۰ نفر می شد به الکساندر پلاتز بازگشت.

قبل از آن، در اولین شنبه ماه نومبر، دو ساعت در مرکز شهر برلین قدم زدیم. به تظاهرکنندگان به طرز مشکوکی نگاه می شد. «المان از ناتو خارج شو»، «صلح با روسیه»، «توقف ارسال سلاح به اوکراین» – این خواسته ها در حال حاضر در المان به دلیل بمباران تبلیغاتی در روزنامه ها و رسانه ها محبوبیتی

ندارند.

گابریله گیزی به آرامی صحبت می کند.

او در ابتدای سخنرانی خود از مخاطبان خواستار توجه و دقت می شود، زیرا توضیح پیچیدگی موقعیت کنونی در قالب کلمات برای او دشوار است.

این باعث می شود که او کوچکتر از آنچه هست به نظر برسد، زیرا گفتار او به وضوح ساختار یافته و از نظر سخنوری درخشان است.

گیزی چیزهای بدیهی را به دقت و روان به زبان می راند، اما با وجود بدیهی بودن و روانی کلام گابریله، تمام اینها توسط تبلیغات غربی انکار می شود، گوئی تاریخ از قبل حکم غیرقابل استیضاح خود را بیان کرده است.

گابریله بیشتر از این که به اعصاب همفکران حاضر ضربه وارد کند، به روان روزگار خود ضربه می زند.

وقتی گابریله گیزی «ده فرمان تبلیغات جنگ» را برمی شمارد و آنچه را که روزانه از رسانه های جمعی المان بر سر ما می بارد - گاهی به طعنه، گاهی کنایه آمیز، گاهی با اظهار نظرهای جدی - جمع بندی می کند، دیگر شکی نیست:

«این پروپاگاندای جنگ است و حقیقت بار دیگر اولین قربانی جنگ است.»

سخنرانی گابریله گیزی ساعت دو نیم آغاز می شود. هنرمندی و سخنرانی دیتر دهم بلافاصله پس از آن صورت می گیرد.

گابریله گیزی

او سوالات جالبی را سخنرانی طرح می کند:

«چرا باید از روسیه و روس ها متنفر باشیم؟ زیرا آنها به ما گاز می دهند و به ما کمک می کنند تا اقتصاد جذاب المان را توسعه دهیم؟ چرا باید چین را به دلیل توسعه عظیمش تحقیر کنیم؟ زیرا با جاده ابریشم فرصت جدیدی برای همکاری فراهم کرد؟ چین بندری در لیبیا ساخت - ناتو آن را بمباران کرد.»

گیزی به یاد می آورد که روسیه پس از سال ۱۹۸۹ ارتش خود را از اروپا خارج کرد.

چرا ارتش امریکا هنوز اینجاست؟ (...). چرا امریکائی ها دکتترین هسته های خود را تغییر داده اند و حمله هسته ای پیشگیرانه را هوا کردند؟

سپس او خطاب به رئیس جمهور المان، که از صبح تا شام از مردم درخواست برای راهپیمائی علیه دشمن جدید و قدیمی در شرق به خیابان بیابند می گوید:

«آقای شتاین مایر اشتباه می کند: المان شرقی نباید یاد بگیرند که روسیه را به عنوان یک دشمن ببینند. او باید یاد بگیرد که با روسیه و دولت روسیه همکاری کند.»

گابریله گیزی همچنان به توصیه هایش ادامه می دهد و باز هم سخنان او به نظر می رسد که از یک کتاب درسی تاریخ آینده است:

«جنگ داخلی اوکراین روسیه را مجبور کرد که مسؤلیت جمعیت روس اوکراین را بپذیرد – و بنابراین روسیه را مجبور به این جنگ کردند.»

«تجاوز روسیه» پس از تلاش های طولانی برای یافتن راه حلی مسالمت آمیز برای مشکلات اوکراین رخ می دهد. پس از انتخاب، رئیس جمهور اوکراین، آقای زلنسکی، خلاف اعلام خود، به جنگ داخلی پایان نداد، بلکه اجازه داد که به طرز وحشیانه ای ادامه یابد.»

این سخنرانی با تشویق شایسته ای از سوی حاضران روبه رو شد. با این حال، گیزی باید یک سؤال را بی پاسخ بگذارد:

«آیا دو جنگ جهانی کافی نبوده است؟»

حاضران پاسخ می دهند: «ما خلقیم!» اما آیا این به عنوان پاسخ کافی است؟

سپس دیتر دهم، ترانسرا و نماینده چپ ها، با معرفی آهنگ جدید خود آغاز کرد. او بدون گروه اما با حمایت تماشاگران آهنگ جدید خود را با عنوان «آمی گو هوم» یا امریکائی برو خانه ات اجراء کرد:

«از رامشتاین تا رم می خوانیم: آمی – برو خانه!»

با این حال، تنها از هزار صدا در وسط یک شهر چهار میلیونی، کافی نیست، صدای این اعتراض به سختی در این شهر شنیده می شود. اوضاع وخیم است، اما برلین خواب است...

ما یک روز بر ... غلبه خواهیم کرد.